

כולם שרים עכשיו

עם דעיכת הקונספט של תזמורת קבועה באולפן, נאלץ אחד ממייסדי הז'אנר בארץ, המוזיקאי אלדד שרים, לעבור לפרויקטים מתוקשרים פחות. אבל אז הוא נחת ב"רוקדים עם כוכבים", ומאז הוא בקושי מוצא זמן להתראיין

סמדר הירש

16:01 13/12/2005

דפדף בתרבות

בשבועות האחרונים, הוא הבטיח, רביעי בבוקר זה הזמן היחיד שאפשר לתפוס אותו קצת יותר רגוע, בטריינינג, עם הקפה והכלבים בגינה. אבל כשאני מגיעה אליו, למרות הטריינינג, הקפה, הכלבים והגינה, הוא כבר בטרופף חדש. אנה, המגה-בייב החדשה של רחבת הריקודים הנוצצת של המדינה, כבר הספיקה להגיע אליו, לבחור שיר, ללכת לסטודיו, לעבוד קצת עם המתלמד שלה סמי הורי ולהחליט שהשיר הזה פשוט לא עובד בשביל הסמבה שהיא מתכננת לשלישי הבא. הלחץ התחיל.

"אני עובד הכי קשה מכולם", מתוודה בהנאה גלויה המוזיקאי אלדד שרים, שמנצח על הלהיט הטלוויזיוני השבועי "רוקדים עם כוכבים". "מה שאני עושה זה בעצם להרים מופע חדש של שעה שלמה בשבוע אחד. אני בעצם חי על אדרנלין. עם עבודה אינסופית ושעתיים שינה בלילה. זה לא פשוט, אבל אני נהנה מכל רגע. זה בילוי פנטסטי".

את הגב והתלתלים שלו וידיו המונפות אל על במרץ עם שרביט הניצוח, אין מי שלא מכיר, גם מימי "הכל עובר חביבי", אילנית ואבי טולדנו, האירוויזיונים למיניהם, אבל גם מאז שפרצו תוכניות האירוח הראשונות של ראשית האיטיז "סיבה למסיבה" או "סופשבוע" אל המסך הקטן. וכמי שכמעט

חתום על הבאתו של הקונספט האמריקני הנוצץ והמוכר הזה, של הלהקה הקבועה באולפן שמלווה את הכניסות והיציאות של אורחים אל הספה וממנה ואת הזמרים שמגיעים להופיע, ובעיקר משמשת כסייד קיק לדאחקות של המנחה - הוא חוגג עכשיו איזה סוג של קאמבק, על אף שהוא מסתפק בהבלחה של שנייה וחצי על המסך, עם אוזניות על הראש, בתחילת כל תוכנית.

"אני מעדיף שיראו את התזמורת ואת הזמרים. יש משהו מקסים בזה שהמוזיקה חזרה להיות העניין בתוכניות המרכזיות בטלוויזיה. פעם לא היתה תוכנית בלי תזמורת, אבל בשנים האחרונות ויתרו על תזמורת ועל שירים כי אמרו שכשיש שירים אנשים בורחים לערוצים אחרים. עד שזה דעך לגמרי, כי התפקיד העיקרי של התזמורת באולפן הפך להיות בעיקר בידור לקהל באולפן בזמן היציאה לפרסומות. מהבחינה הזאת, 'כוכב נולד' שהחזירה את האהבה לשירים ולמוזיקה, עשתה דבר חשוב מאוד לתרבות שלנו".

ואכן, בימינו, כשב"רוקדים עם כוכבים" יוצאים לפרסומות, שרים נח. "אנחנו עובדים כל-כך קשה על המופע שלנו במשך כל הערב כולו, שכשיש פרסומות התזמורת נחה ומישהו אחר מגיע לשעשע את הקהל. זה כבר לא התפקיד שלנו".

אז איפה היית כל השנים האלה?

"המשכתי לעשות מוזיקה. ליזום דברים. כמו למשל, 'אופרה בפיתה', מופע שאני מריץ כבר שנתיים, שהוא שיתוף פעולה של שני זמרים מזרחיים ושני זמרי אופרה. זה שלא הייתי בחזית של ערוץ 2 לא אומר שלא עשיתי כלום, למרות שככה מקובל לחשוב היום. אני עושה המון דברים מאחורי הקלעים, כמו ניהול מוזיקלי של התוכניות 'משחק מכור' או 'אחורי החדשות'. אבל כן, נראה באמת שמהדור שלי, אני היחיד שנשארתי בסביבה. כי בכלל,

במדינה שלנו נהוג להחליף אנשים כמו גרביים, לא רק במוזיקה ובאמנות, אבל בעיקר. כבר שמעתי הרבה, ולא רק עלי, את המשפט 'הוא, נמאס ממנו כבר, היה לי אותו מספיק'."



"רוקדים עם כוכבים"

"קהל זה מג'יק"

עד כמה שנראה שגם כאן מדובר בעיקר ברייטינג, ובעיקר במוזיקה שרק משרתת את הריקוד, שרים מפתיע ואומר שהוא מצליח למצוא גם בעבודה הזאת אתגר אמנותי. "הפורמט של הבי.בי.סי מתעקש על שירים מודרניים, ואני מתעקש על תמהיל שיכלול גם קצת קלאסיקות. יש כאן המון אתגר בעיבודים ובצמצום של כל יצירה לדקה וחצי של ריקוד. האתגר שלי הוא באמת לנסות ולהעז, לעשות את הדבר הלא שגרתי, לקחת דווקא שירים שלא מתחברים באופן הרגיל והצפוי לריקוד הספציפי ולהלביש עליהם את הסגנונות השונים. למשל, לקחת היפ-הופ ולשים עליו טנגו. זה לא חוכמה לקחת את הפסדובלה הצפוי מהחתונות ולתת אותו לפסדובלה."

יש תחרות בין הרקדנים מי יקבל שיר יותר טוב?

"לא ממש תחרות, אבל לפעמים הם אומרים אחד לשני 'וואלה, איך היית שעה לפני ולקחת לי את השיר'. חוץ מזה שיש בינינו דיאלוג כשהם בוחרים מתוך ה'...ול' של התוכנית. הנה, כמו שקרה היום עם אנה. כמו עם שמלה שנראית נהדר בחנות ובבית כבר לא כל-כך. היא בחרה משהו, ועכשיו צריך להחליף אותו למשהו שיתאים ויזרום להם יותר."

וחוץ מהפריחה המחודשת של המוזיקה בטלוויזיה, גם חזרתם של מחזות הזמר אל התיאטרון עושה לו רק טוב. כמי שכבר הרים כאן לא מעט מחזות זמר בעבר היותר רחוק ("עלובי החיים") וגם לאחרונה ("שיקגו"), הוא כבר מתרגש לקראת החזרות המתוכננות ל"ברנשים וחתיכות" שיעלה במרס הקרוב בבית ליסין. "אני אוהב את העבודה מול קהל באשר הוא. זה המקום הטבעי שלי. לא חשוב לי אם זה בטלוויזיה או במיזיקל. קהל זה קהל. זה מג'יק. הקהל שמגיע למחזמר הוא אותו 'עמך' שמגיע לטלוויזיה. הוא לאו דווקא קהל של תיאטרון. ומעבר לזה, מי שהכי חשוב לי הם הנגנים שלי. אני עובד מולם. אם הם מחייכים אלי ומרוצים אז טוב לי. אם הם יעקמו את הפנים אני ארצה למות."

והקהל הישראלי, באמת אכפת לו אם יש תזמורת חיה על הבמה או באולפן או שמבחינתו זה יכול להיות גם פלייבק?

"התזמורת זה א', ב' וג' של תוכנית ריקודים. בטח של מיזיקל. לא בגלל שככה זה במסורת וככה צריך. אלא בגלל שקצב זה דבר חי ודינמי ונושם. אי אפשר לשים במקומו פלייבק. כשאומרים לי שאין תקציב לתזמורת, אני מקסימום יכול להתפשר על זה שיהיו 15 נגנים במקום 40 שהייתי רוצה. אבל אם אין תקציב בכלל, אני פשוט מעדיף לא לעשות. הקהל לא אמור להבין למה הוא אוהב משהו או לא אוהב משהו. הוא פשוט צריך לדעת אם זה עושה לו את זה או לא. אבל מי שעושה את זה צריך לדעת לעשות כל פרט נכון כדי שהעסק לא יתרסק. בדיוק כמו שבונים מטוס. התזמורת היא פרט חיוני למיזיקל, שבלעדיו לא יצטרפו כל יתר הפרטים הקטנים

ביחד למשהו שיוצר דרמות, בונה מתח ומעצים את רגעי השיא".

מה הלאה?

"התחלתי לכתוב אופרה. אין לי המון זמן להתעסק עם זה כרגע, אבל אני מקווה שהיא תהיה מוכנה בקרוב".